

Voldgiftsudvalget mente ikke, at det var muligt at give en definition af, hvad der forstås ved henholdsvis danske og udenlandske voldgiftskendelser, jfr. betænkningen side 34. Man fandt det rettest at overlade til retspraksis at afgøre dette spørgsmål.

Retsplejerådet er enig med voldgiftsudvalget i, at det næppe er muligt at give en præcis definition af de nævnte begreber. I overensstemmelse med New York-konventionen og svensk ret må der formentlig lægges afgørende vægt på stedet for kendelsens afsigelse, men også andre momenter f.eks. parternes og voldgiftsmændenes bopæl, hvor voldgiftsprocessen har fundet sted, og hvilken lovgivning, der er bragt i anvendelse, må efter omstændighederne tillægges betydning.

Efter gældende ret tillægges udenlandske voldgiftskendelser i almindelighed bindende virkning her i landet. Ved Danmarks ratifikation af Geneve-protokollen af 1923 og Geneve-overenskomsten af 1927 blev der afgivet erklæring herom, jfr. betænkningen side 48 og 51.

Affattelsen af bestemmelsen i betænkningens udkastets § 8 kunne i forbindelse med kapitel II i udvalgets udkast til bekendtgørelse om voldgift i internationale handelsforhold og om udenlandske voldgiftskendelser (betænkningen s. 42 f) give grundlag for den slutning, at fremtidig kun udenlandske kendelser, der er omfattet af New York-konventionen, vil kunne anerkendes her i landet. Dette har dog ikke været udvalgets mening.

De betingelser, New York-konventionen opstiller for anerkendelse (og fuldbyrdelse) af udenlandske voldgiftskendelser, afviger ikke på væsentlige punkter fra de betingelser, der efter den nugældende ret skal være opfyldt for at tillægge en udenlandsk voldgiftskendelse bindende virkning. Det ville derfor være muligt både i alt væsentligt at opretholde gældende ret om anerkendelse af udenlandske voldgiftskendelser og skabe grundlag for at tiltræde New York-konventionen ved i den bekendtgørelse, der tænkes givet i medfør af § 10, at fastsætte fælles regler for anerkendelse af alle udenlandske

voldgiftskendelser. Rådet kan anbefale en sådan løsning, der vil kræve en ændring af kap. II i bekendtgørelsesudkastet. De fælles regler må imidlertid begrænses til anerkendelse. Fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser bør kun finde sted på grundlag af en voldgiftskendelse, der er omfattet af New York-konventionen.

Betænkningens udkast indeholder i § 8, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter justitsministeriet, såfremt der ikke er værning her i landet efter de almindelige regler, kan træffe bestemmelse om, ved hvilken ret sag om anerkendelse af en udenlandsk voldgiftskendelse kan anlægges. Efter retsplejerådets opfattelse er der ikke behov for en sådan bestemmelse, og denne er derfor ikke medtaget i rådets udkast.

Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om international voldgift. Ved international voldgift forstås voldgift mellem fysiske eller juridiske personer, som ved voldgiftsaftalens indgåelse havde bopæl eller hjemsted i forskellige lande, jfr. bestemmelsen i art. 1 i den europæiske konvention om international handelsvoldgift (Geneve-konventionen), aftrykt i betænkningen side 66.

Reglerne i §§ 1-8 er i første række udformet med henblik på anvendelse i Danmark. Reglerne kan imidlertid i et vist omfang anvendes på udenlandske voldgiftskendelser, men det er næppe muligt at give eksakte bestemmelser om under hvilke betingelser og i hvilket omfang dette kan ske. Rådet er enig med voldgiftsudvalget i, at dette spørgsmål — hvis betydning i praksis næppe er stor og yderligere vil aftage ved ratifikation af Geneve-konventionen — må løses i retspraksis i de tilfælde, hvor spørgsmål herom måtte opstå.

Til § 11.

Bestemmelserne om voldgift i Danske Lov 1-6-1 og forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, bliver overflødige efter gennemførelsen af udkastet og foreslås derfor ophævet. Om forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, henvises til bemærkningerne til § 1.